

Son Şiir

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 13 Eylül 2024

Veri tabanı olmayan Mülkiyeli bir şiirim ve de büyümeyi unutmuş bir çocuğa benzer ellerim ve ellerimden kayan hayatım ve hayatım aslında kayan bir Yıldıza benzer her ne kadar Yıldız ismimi sevmesem de sık sık kayarım ben en çok da ayağımın altından kayar zemin mademki kaynakçamdır umut...

Sözcüklerse ruhumun reçinesi ve bitmeyen mesaim ve gülüşüm ve umudun kırık tekeri.

Hüznüme biat şiirlerim ve şarkılar bir de gözüm açık gördüğüm düşlerim adeta içine düşülesi bir kuyu ve sarnıcında gizlendiğim bozuk uyku düzenimi neşterle sağalttığım nasihatle dolduğum nankör aşkların büyüünde aşka ve öyküme keten tohumu serptiğim ve serpildikçe sevgim semada gezinen Yıldız kimliğimle aslında topraktır beni çeken içine ne de olsa toprağa zimmetli bir çiçeğim mademki sıra dışı bir Gül'üm ve künyemde seken iki ismim cahil cesareti ile vurgun yediğim vurdumduymaz insanlar meclisinde oy farkı ile başa seçildiğim ve işte başa sardığım gaipten gelen coşkum ve hayallerim...

Ben ki hatırşinas bir meziyette saklı.

Ben ki ikiletmeden sevip yazdığım...

Ben ki koynumda beslediğim yılanların esaretinde gel gör ki çekincelerimi uyutup düşmanıma dahi zeytin dalı uzattığım...

Yarım kalan şiirlerim mi peki?

Ömrü ve hayallerimi çoktan yarılısam bile yarım kalan hiçbir şiirim yok üstelik ben henüz en muhteşem ve o sona mazhar yürek sesimi henüz yazmadım ve epeyce bir zaman da o son şiiri yazmaya niyetim yok elbet yüce Mevla'm ne derse...